

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

РЕДАКТИРАТЪ
Л. П. СТАНЧЕВЪ

Я. х. ЯНЕВЪ

АБОНАМЕНТЪ: ЗА ЕДНА ГОДИНА 280 ЛЕВА
ЗА ШЕСТЬ МЕСЕЦА 150 ЛЕВА
ОБЯВЛЕНИЯ: ОФИЦИАЛНИ 2.50 НА КВ. СМ.
ТЪРГОВСКИ — ПО СПОРАЗУМЕНИЕ

Тел. № 150

ул. Царци: Иоана № 23

ДОБРУДЖА ДА ИМА ВЪРА

Тръбва да върваме въ държавата, въ нейните грижи, защото това е наша държава, изградена съ усилията и кръвта на българите. Българската държава е най-добрият защитник на интересите и живота на българите, които живеят под нейния покрив, а за тези наши брати, които нямат щастието да сж под нейна стрѣха — българската държава е най-крепката надежда. Следователно, да пазим нашата държава, защото държавата — това сме всички ние, това е и нашето бъдеще. За него всички ние имаме дълга да работим, за да може утрешното да бъде по-добро от днешното. Защото са 40 така ще има напредък и само така ще вървим напредъ.

Нашите братя от Добруджа, които трѣбваше поради зла орисия, да живеят вън от стрѣхата на тяхната родна държава, знаят добре какво значи да се живѣе под чуждо, въ чужда държава, под чужда власт, под чуждъ прокъпъ, да не се чувствашъ свободенъ и да не знаешъ какво ти носи всѣки Божи денъ, да не си сигуренъ, че можешъ да загатишъ имота, живота и честта си.

Тъ, добруджанци, които сж вече свободни, знаят и чувствуватъ благата на

свободния животъ, на свободата. Тъ сигурно ще почувствуватъ и топлиятъ грижи на тяхната държава. Има всички добри признаци, че държавата ни ще вземе на време всички необходими мѣрки да се уреди живота на добруджанци. Каза се вече, че има голѣми въпроси, които чакатъ своето разрешение. Тъ се знаят и надѣваме се, че ще се разрешатъ добре, правилно и въ интереса на селяческа Добруджа, която ще рече въ интереса на държавата. Можеби, всичко не може да се извърши изведнажъ, но не може да се отрече добрата воля на държавата. Нека всички и особено добруджанци да дадатъ своето пълно сътрудничество на властта и нейните органи, за да се постигнатъ най-добри резултати. Нека отъ своя страна и властта и нейните органи да се отнасятъ съ любовъ, топлина и проявятъ братско сърдце при разглеждането и разрешаването на проблемите по уреждане живота на новодобруджанците. Да се сочатъ грѣшките и да се избѣгватъ. Да се направятъ всичко, което е най-добро и най-полезно, а това ще стане, като се чуе гласа и на добруджанци.

ЛЮБЕНЪ КРАПЧЕВЪ

Земедѣлцитѣ ще получатъ пенсии

Кои български граждани иматъ право на земеделска пенсия

Кога ще стане първото изплащане

София, 7 (По телефона) Днесъ Народното събрание ще гласува на второ четене законопроекта за пенсиониране на земеделцитѣ.

Парламентарните комитети на Министерството на финансите и на земеделието, въ присѣствие на министър-председателя г. проф. Богданъ Филковъ и министъра на финансите г. Добри Божиловъ, въ сѣщното заседание прие законопроекта за пенсионирането на земеделцитѣ, въ който сж направени съществени промѣни.

Тѣзи измѣнения сж следните:

1. Пенсионираватъ се задължително за старостъ всички мъже, български поданици, които си изкарватъ препитанието главно отъ земеделие и които сж членове на земеделско-стопански задруги.

Пенсионирането се състои въ плащането на предвиденитѣ по този за-

конъ пенсии.

2. Земеделецъ е всѣки български гражданинъ, който има за главно занятие земеделие и отраслитъ му.

Не могатъ да се ползватъ съ пенсии по този законъ ония земеделци, които сж пенсионираны или получаватъ пенсия по другъ законъ. Пенсиятъ сж лични, тѣ не подлежатъ на запоръ отъ трети лица, а сжщо така не могатъ да се залагатъ.

Пенсията е отъ 3600 лева годишно и се изплаща въ началото на всѣко тримесечие. Осигурениятъ добива право на пенсия само следъ като навърши 60 годи-

шна възраст.

Земеделските пенсии се изплащатъ отъ фонда „Земеделски пенсии“ и се образуватъ отъ следните източници: отъ половината частъ на събрания членски вносъ на земеделско-стопанските задруги, който се удвоява отъ 60 на 120 лв., начинаей отъ 1941 година; половината отъ този вносъ се внася въ новообразувания фондъ; 5 на сто отъ стойността на изнесенитѣ въ чужбина стоки, начинаей отъ реколтата 1941 година; помощъ отъ държавата изразена въ бюджета.

Първото плащане на пенсиятъ ще стане на 1 януарий 1942 год.

НА УЧИТЕЛИТѣ ОТЪ ДОБРУДЖА

се признаватъ правата

София, 6. (По телефона) Въ заседанието на Народното събрание отъ днесъ се прие законопроекта за уреждане положението на учителитѣ отъ Добруджа. Законопроектъ бѣ приетъ съ следните измѣнения: 1. Учителите, които сж завършили българска гимназия, нѣма да полагатъ провероченъ изпитъ по български езикъ, българска история и българска география.

2. Признаватъ се правата на ония учители, които иматъ две годиш-

но учителствуване въ Добруджа подъ румънски режимъ.

Предъ правителствена преустройство въ Югославия

Бѣлградъ, 6. Правителственото заседание, кое сто бѣ определено за рѣда следъ обѣдъ, е отложено. Министър-председателя г. Цвѣтковичъ има разговори съ г. Мачекъ, както и съ много други министри. Разговоритѣ се водели главно по стопански въпроси и проблеми. Въ ръководнитѣ политически срѣди се твърди, че наскоро щѣло да има частично преустройство на правителствения кабинетъ.

Назначени нови околийски управители въ Добруджа

София, 6 (по телефона) Министъра на вътрешните работи, г. П. Габровски снотъ подписа следниятъ заповѣди:

Назначаватъ се за околийски управители следните лица: Георги Михайловъ отъ гр. Видинъ за околийски управител въ гр. Балчикъ; Владимиръ Ивановъ за околийски управител въ Силистра; Радоилъ Рачевъ за околийски управител въ Добричъ; Г. Христовъ Геновъ за околийски управител въ Кубратъ; М. Ивановъ за околийски упра-

вители въ Касъмъ; Илия Малчевъ за околийски управител въ Тутраканъ и А. Николовъ за околийски управител въ Аккадѣнларъ.

Осждени бунтовници въ Румъния

Букурещъ, 6 (ГТА). На 4 т. м. бѣха осждени 40 души обвинени като дейни участници въ бунта. Отъ тяхъ 31 сж осждени на затворъ отъ 3—9 години, а 9 души били оправдани.

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ГЛАСУВА ЗАКОНА ЗА

УРЕЖДАНЕ ПРАВАТА НА ЛѢКАРИТѣ

зжболѣкаритѣ и фармацевтитѣ въ Добруджа

София, 6. (По телефона) Народното събрание днесъ се откри въ 5 часа сл. обѣдъ, подъ председателството на г. Дим. Пешевъ. Присѣстваваха г. г. министрите: генералъ Даскаловъ, Горановъ и инж. Василевъ. Следъ на по г. министъръ Горановъ оговори на питанятия поставени отъ народнитѣ представители Савовъ и Ненковъ, относно причинитѣ по закъняването на вѣковетъ и катастрофата при гари Романъ, се премина къмъ дневния редъ.

Прие се на второ четене законопроекта за допълнение Закона за гражданската мобилизация. Преди да се пристѣпнъ къмъ гласуване, взеха думата г. Никола Мушановъ и народния представител г. Тодоръ Поляновъ.

Министърътъ на войната г. генералъ Даскаловъ отговори на всички критики, като каза:

— Законопроектъ нѣма за цѣль да дава на

министерския съветъ правото да обявава военно положение безъ съгласието на Народното събрание. Опасения отъ пълномощия се появи когато се прие Закона за гражданската мобилизация. А какви резултати ни даде тоя законъ? Гражданската мобилизация даде възможностъ да се засѣе Добруджа, да се настанятъ преселницитѣ, да се води борба съ спекулата, да се организира продоволствието. Съ новитѣ измѣнения въ Закона за гражданската мобилизация се цели да се даде на правителството възможностъ да прилага законитѣ и правилницитѣ гласувани отъ Народното събрание и то въ времѣна като днешнитѣ.

Следъ гласуването на Закона за гражданска мобилизация се гласува на второ четене и станаха закони следнитѣ законопроекти:

За уреждане правата на лѣкаритѣ, зжболѣкаритѣ, фармацевтитѣ, милосердитѣ сестри, фелдшеритѣ и акушеркитѣ въ южна Добруджа; за уреждане положението на учителитѣ по ведомството на Министертвото на просвѣтата въ Добруджа; за допълнение наредбата законъ за признаване въ царството дипломатитѣ отъ чуждестранни висши и сръдни учебни заведения.

Следъ това се мина къмъ приемане на първо четене законопроекта за сключване заемъ отъ БЗКБ въ размѣръ на 566 милиона лева за нуждитѣ на Министерството на земеделието.

Заседанието се дигна за 7 часа утре следъ обѣдъ, когато ще бъдатъ приети важнитѣ законопроекти за пенсиониране на земеделските стопани и на занаятчиитѣ.

Виши 6. (ТП) Министърътъ на народната отбрана отправи единъ апелъ по радиото до всички млади французи да се отзоватъ въ редоветѣ на французската войска и флота.

Василь Левски

По случай 68 години от смъртта му

Нашето национално изражение не е дѣло на отделни лица. То е дѣло на цѣлия български народ, на българската национална съпротивителна сила. Обаче, изразители на националната ни съпротивителна сила, на народната борба за свобода бѣха народните будители, революционерите. Издѣли изъ недрата на народа, тѣ живѣяха съ неговите скѣрби и желанія. Възрожденците изразяваха чувствата на чарода ни. Иначе тѣ не биха могли да го поведатъ къмъ бунтъ за свобода. За да бѣдешъ водачъ на народа трѣбва да се слѣдешъ съ него, да бѣдешъ едно съ него, да разбирашъ, да го изразявашъ.

Такъвъ е Левски — апостолътъ на бѣлг. национална революция, сияниятъ образъ на истински изроденъ водачъ. Левски не търсѣше признаелност, благодарност, възнаграждение за дѣлото си. Той работѣше за свободата на народа подтикванъ само отъ любовта си къмъ негъ: „Ние сме жадни да видимъ отечеството си жертва за освобождението му, а не да бѣда кой знай какъвъ... Не да видя себе си на голѣмъ чинъ, но да умра братко“ — пише той въ едно свое писмо до Филипъ Тотю. Въ сърдцето му пламти велика любовъ къмъ братята българи, Народътъ виждаше, че Левски въ борбата за свободата му, за благоденствието му, работѣше съ безгранично себеприщание, съ пълненъ идеализъмъ и че не се спиралъ предъ нищо. И затова Левски го обая, спечели сърдцето му. Той го обая още и затова, че разбираше душата му. Апостолътъ бѣше привърженикъ на идеята за народовластие. Той писа: „Азъ съмъ посвѣтилъ себе си на отечеството — да му служа до смъртъ и да работя по народна воля. Великиятъ българинъ искаше народътъ да бѣде ковачъ на съдбините си, господаръ въ държавата си. Великиятъ българинъ се слѣ съ народа. Затова той бѣше душата въ организирането на бѣлг. национална революция. Ето истинскиятъ водачъ! Левски вѣрваше въ духа на народа. Той искаше, щото братята му да се надяватъ на собствените си миши въ борбата за свобода. Апостолътъ не живѣше съ илюзията, че трѣбва да се разчита на чужда помощ. Той разчиталъ и се облягалъ само на българския

духъ и единство.

Левски разбиралъ много добре дѣла си къмъ народа. И той, като истински неговъ водачъ го изпѣли до край. Мъченикътъ за свободата не се боеше отъ бесилката. Страданията на народа му придаваха нечуванъ мощъ да работи за него всрѣдъ страшни изпитания и смъртна опасност. Народните страдания бѣха неговъ страдания.

Апостолътъ на свободата най-добре свърза въ себе си качества, за които самъ писа въ едно писмо до Л. Каравеловъ, че трѣбва да се притежаватъ отъ водачите на светото дѣло: преданностъ на дѣлото за народа, разсудителност, постоянство и безстрашие. И тѣзи му качества изникнаха отъ безграничната му любовъ къмъ братята българи.

Левски загина на бесило и изстрада каго великанъ, като най-великъ синъ на България въ съзнанието на народа, защото той загина за него. Името на апостола Василь Левски вѣчно ще свѣти съ златни букви въ историята на българския народъ. Великиятъ българинъ Левски е българската национална скъпоценност. Той, гениятъ на бѣлг. нац. революция, показва най-добре какъ трѣбва да се служи на народа. Затова ние, младите българи, го издигаме въ сърдцата си като знаме въ борбата за народническа социално-справедлива и национално-обединена велика България.

Левски е нашата опора, Левски е нашата вѣра, Левски е нашата борба!

Димитър В. Вѣлевъ
(студентъ)

ВПЕЧАТЛЕНИЯТА НА Г. УИЛКИ

отъ Англия

Лисабонъ 6. (Ройтеръ) Специалниятъ пратеникъ на С. Щ. въ Англия, г. Уилки, пристигна тукъ идещъ отъ Англия. Въ отговоръ на поставените въпроси отъ представителитъ на печата г. Уилки каза.

— Доволенъ съмъ отъ това, което можахъ да видя презъ време на посещението си въ Англия и съмъ изненаданъ въ моите очаквания.

Трудова колона

Известна се, че въ Д. В. бр. 25 I. 1941 год. е обнародвано измѣнението на чл. 21 отъ правилника за техническия персоналъ, обслужващъ парни котли и двигатели, по силата на което измѣнение, лицата отъ южна Добруджа, които преди 15 IX. 1940 год. сж навършили предвидената въ правилника практика, ще се допускатъ до изпитъ за огньари и машинисти, независимо отъ образованието имъ. Ако такива лица се явятъ на изпитъ за машинисти при парни двигатели, не е необходимо да иматъ огньарски книжки.

Помѣнатитъ лица, които до 15 IX. 1940 год. сж работили като машинисти или огньари, но не сж навършили необходимата практика, ще се допуснатъ до изпитъ за огньари и машинисти следъ като навършатъ определената практика, ако иматъ поне първоначално образование (IV отдѣление.)

За вършачните огньари се иска практика 2 вършидени сезона, а за вършачните машинисти — 5 вършидени сезона.

Срокътъ за представяне на документитъ за изпитъ на горните лица се продължава до 28 февруарий 1941 год.

Заваренитъ машинисти отъ южна Добруджа, които иматъ необходимата практика и желаятъ да добиятъ права на машинисти при двигатели съ мощностъ до 100 к. с. следва да се явятъ на съответния изпитъ въ края на учебната година въ нѣкое отъ механо-техническите училища.

На настоящето окръжно да се даде най-широка гласностъ между заинтересованите лица въ общините.

Същевременно се съобщава, че вмѣсто на 1 мартъ 1941 год. изпититъ за огньари и машинисти ще започнатъ на 4 мартъ 1941 год., тъй като 2 и 3 мартъ сж официални празници.

Дадени ми бѣха всички улеснения и подкрепа и азъ можахъ да отида навсѣкжде кждето поискахъ и се увѣрихъ въ упоритостта и бързината, съ които Англия води борбата срещу неприятеля.

Следъ моето завръщане въ С. Щ. азъ ще направя изложение по моите впечатления отъ посещението ми въ Англия.

Народна кооперативна банка „ПОДКРЕПА“

— въ гр. ДОБРИЧЪ —

улица „Графъ Чано“ № 4. Телефонъ № 108
ЧЛЕНЪ НА СЪЮЗА НА НАРОД. кооперат. банки въ София
Извършва следните по-главни операции:

Отпуска ЗАЕМИ на членовѣтъ си — кооператори;
Приема ВЛОГОВЕ — детски, спестовни, търговски и пр.
ИЗВЪРШВА ПРЕВОДИ — до всички градове и по-големи села въ страната;
Издава ГАРАНЦИОННИ УДОСТОВѢРЕНИЯ за участие въ търгове, предъ сѣдищата и др.
Приема ИНКАСО полици и др. ефекти
ДОСТАВЯ за членовѣтъ си гориво, материали, машини и др.
КОЛЕТНА СЛУЖБА, Подагентъ на Дирекцията ХРАНОИЗНОСЪ.
ИНФОРМАЦИОННА СЛУЖБА върху кредитоспособностъ и др.
Раздава ЗАНАЯТНИСКИ заеми отъ специаленъ кредитъ.
101-2

МАГАЗИНЪ

Димитъръ Т. Загоревъ

[отъ Бабадагъ]

„СЕВЕРНА ДОБРУДЖА“

ул. „Князь Симеонъ“ № 49 — ДОБРИЧЪ
Колониалъ, стѣклария, емейлови произведения
домашни потреби и др.
— ЦЕНИ ОБЩОДОСТЪПНИ — 92-3-2

Важно за пресетници

отъ северна Добруджа

Продаваме въ София почти нова инсталация комплектъ машини за фабрикация на:

1. Американски клечки а зѣби
2. Клечки съ реклама (надпись)
3. Дървени (талашени) кутийки за аптеки, за саланджии и други.
4. Шперлатови таблетки за сладкари, за лечено на скара и др.

Производството има голѣма консумация и е безъ конкуренция. Запълнаваме се да научимъ купувача какъ ще работи съ машините.

Удобенъ случай за енергиченъ българинъ да стане сточиченъ фабрикантъ съ доходна работа.

Справка при Бончо Унгаровъ

(кафене „БАЛКАНЪ“ — гр. Добричъ)

Собственици Б. Р. КОЧЕВИ

булевардъ Дондуковъ № 29 — София 99-3-3

Д. ЗАИМОВЪ & Д. ДЕНЕВЪ

ВАРНА

Телефонъ 27-39

КОЛОНИАЛЪ НА ЕДРО

ул. „Царъ Симеонъ“ № 29 — Клонъ „Царица Елеонора“ 1

Пъленъ асортиментъ отъ мѣстни и вносни колониални стоки на
КОНКУРЕНТНИ ЦЕНИ 79-3-3

изъ книгата ЗЕМЯТА ОСТАНА ТЪХНА
отъ БОРИСЪ МАКОВСКИ

Скрита смъртъ

Вечерно време, когато слънцето залѣзва, пристанището е тихо и чудно като приказка. Тогава замлъкватъ и шѣнитъ, които кѣнтятъ по палубитъ на тежките кораби, а малките платноходки, залутани въ безпредѣлната водна ширъ, приличатъ на изгубени птици.

И пада тишина.

Тишина, обаяна отъ боитъ на слънчевия отгравъ и люлѣна отъ незапирния ромонъ на вълнитъ. Като въ оная нощъ, за която морето разказва:

— Нѣкога...

На единадесети септемварий, хиляда деветстотинъ шестнадесета година, будните очи въ наблюда-

телния постъ при Калиакра забеляза руски военни кораби и високо надъ тѣхъ — облѣни отъ лунния свѣтликъ, четири водосамолети. Тѣ бѣха се насочили къмъ Варна, чийто жители не подозираха смъртната опасностъ, която приближаваше.

Въ сѣщия мигъ, една спокойна ржка вдигна телефонната слушалка и нѣколко минути следъ това, по заповѣдъ отъ щаба на флота, градътъ потъна въ синкавъ мракъ. Бѣха само орждията за противосамолетна отбрана и брѣговитъ батареи, а отгравътъ отъ три български торпедоносци бѣ готовъ да напусне пристанището, за да посрещне противника на открито море.

Така, единъ часъ по-късно, въ

лунната есенна нощъ запѣха картечните и се разнесе тътенъ отъ взривовѣтъ на гранатитъ. Ала руските самолети прелетѣха надъ града и хвърлиха нѣколко бомби близо до казармитъ на флота. Попаднали въ жестокия обрѣтъ на смъртъта, въздушните противници потърсеха спасение въ бѣгство, като единъ отъ тѣхъ падна при Калиакра, а другъ — зле повреденъ отъ шрапнелитъ, слѣзе до Мангалия, отъ кждето бѣше пренесенъ по сухо до руското летище въ Турлинското езеро,

Едновременно съ това, въ десетъ часа презъ нощта, българските торпедоносци „Смѣли“, „Шумни“ и „Строги“ напуснаха пристанището и, като минаха презъ северното минно заграждане, отплуваха къмъ Калиакра. Времето бѣше ясно, а морето — набръздено съ леко вълнение. Устременъ къмъ противника, челниятъ корабъ не забеляза, че подъ кърма-

та „Строги“, срѣдъ Батовския заливъ, избухна взривъ.

Лейтенантъ Стефановъ — командиръ на торпедоносца, сигнализира, ала отъ командния корабъ забелязаха, че „Строги“ още следва колоната съ сѣщата скоростъ. Отредътъ измѣни курса си къмъ югъ за по-добро огледване на залива.

Въ този мигъ другъ силенъ взривъ прониза тишината на морето. Висока водна струя се издигна къмъ небето, а скоро следъ това дежурнитъ на челния корабъ загубиха отъпогледитъ си „Шумни“. Тѣ видѣха, че ги следва само „Строги“ и не се съмняваха, че сж атакувани отъ противниковъ подводникъ, жертва на който е станалъ торпедоносецътъ.

„Строги“ смѣло продължи пътя си, като че нищо не се е случило. И, въпрѣки взрива подъ него, който причини повреди, но не взе човѣшки жертви, моряцитъ бѣха по мѣстата си. Тѣ вѣрваха

въ своя командиръ, който, възпрявенъ на командния мостикъ, рабра че и корабътъ му е подалъ върху противниково минно гнездо, поставено отъ руски миненъ заградителъ.

Срѣдъ тая зловеща неизвестностъ, лейтенантъ Стефановъ изпрати лѣветъ си лодки къмъ мѣстото на корабкрушението и насочи „Строги“ къмъ Варна, за да поправятъ повредитъ, които бѣха причинили отъ избухналата мина.

Презъ сѣщото време, лейтенантъ Маноловъ — командиръ на „Шумни“, отдале заповѣдъ да се направи пробойната, зиналата въ стоманата снага на торпедоносца. Редомъ съ това, отъ палубата сигнализираха съ ржния фенеръ безъ отъ нѣкжде да отговорятъ съ спасителна свѣтлина.

Последниятъ часъ на „Шумни“ настѣпи. Неговиятъ подъ бѣше разкъсанъ, а стенитъ му — огнати на вѣтре. Въ вѣтрениостъ

Любенъ П. Станчевъ

ИЗЪ НАШЕТО МИНАЛО

[ПРОДЪЛЖЕНИЕ]

6

Когато наближихме зданието, въ което се помещаваше Сигуранцията, единъ отъ агентитѣ наруши мълчанието и се обърна къмъ мене съ хищна злоба:

— Сега ще видишъ пъкъ ние какъ знаемъ да лишемъ!

Въведоха ме въ една малка канцелария, въ която се бѣха настанили нѣколко чиновника, между които и една млада жена. Като чуа името ми, всички вдигнаха глава и ме погледнаха съ разискрена враждебностъ. Единъ отъ чиновникитѣ веднага стана и видѣхъ, че влѣзе въ срещуположната стая, на чийто врата стоеше надписъ: „началникъ“

Не следъ много сжиятъ чиновникъ се завърна и заповѣда на единъ отъ агентитѣ, които продължаваха да ме пазятъ, да ме отведе въ съседната стая. Тя бѣше съвсемъ празна и видимо служеше за затворъ.

— Азъ ще ти одера кожата, мръсенъ ириденстинио! — закъни се полицая, като размахваше ръка предъ лицето ми.

Бѣше се миналъ близо часъ, когато въ стаята влѣзе другъ агентъ и ме покани да го последвамъ. Отведе ме въ кабинета на началника. Тукъ заварихъ изправенъ предъ бюрото доста бледенъ Капитановъ. Той ме изгледа така, щото разбрахъ, че работата не е лека.

— Ти ли си Любенъ Станчевъ? — запита ме сухо началника, високъ, слабъ възхъ, който стрѣляше презъ очилата си, увиснали на изострени му нозѣ.

— Азъ съмъ.

— Ти ли редактирашъ вестникъ „Новъ животъ“? — последва втория въпросъ.

— Да!

— Капитановъ каква роль имаше при ръководенето на вестника?

Другаря ми побърза да отговори, че баща му се е поминалъ наскоро, което го е накарало да прекъсне учението си и да се завърне въ родния сиградъ. Той призна, че е написалъ статията за разискванията въ румънския парламентъ при анексията на северна Добруджа презъ 1878 год.

— Ти си свободенъ — обърна се шефъ къмъ Капитановъ.

Едва що другарятъ ми бѣше напустналъ стаята, Боршару — така се казваше началника — стана отъ стола си и съ бѣсна стрѣвностъ се навърли върху ми. Той хищно зграби коситѣ ми, заблъска ме съ нѣкакъвъ твърдъ предметъ по лицето, зарѣта ме де свърнеше и съ страшна ядностъ ме псуваше

на кораба нахлуваше огромно количество вода. Машинитѣ му замлъкнаха и, съ издигната кърма и хлътналъ носъ, торпедоносцътъ се залопъ връзъ неспокойното море.

Започна борба за животъ и за смъртъ. Сами въ нощта и при враждебната близостъ на два противникови изтрѣбители, офицеритѣ и моряцитѣ на „Шумни“ забравиха опасността, която ги дебѣше, и съ нечовѣшки усилия започнаха работата за спасяване на кораба. Но инжекторитѣ, които изсмукваха нахлулата вода, отслабнаха, а кърмата все повече и повече хлътваше. Всички помѣщения се изпълниха съ вода, върху която плуваха разхвърлени въ нерадостенъ безпокойство, различни дървени части отъ торпедоносца.

Гибелта бѣше неизбежна! Ала съ помощта на платна, направени отъ корабния сѣнникъ, командирътъ смогна да отведе кораба си на седемстотинъ метра

най-вулгарно. Струйна кръвъ отъ носа и устата ми, чувствуювахъ, че лицето ми е раздрано, но хищниятъ побойникъ не само не спираше, но все по-вече се озвѣряваше. Изгубилъ всѣка съпротивителна сила азъ — почти дете — се люлюкахъ въ ръцетѣ му и Боршару, като зграби по-здраво косата ми, започна да блъска главата ми о стената.

Не помня какво стана по-нататъкъ, въроятно съмъ се струполилъ на пода въ безсъзнание. Когато се посвѣстяхъ, намѣрихъ се почти въ пълнѣнъ мракъ.

Едва успѣхъ да се приповдигна, чувствуювахъ, че ме боли навредъ. Започнахъ да напипвамъ въ тъмнината, разбрахъ, че съмъ въ нѣкое ниско помѣщение, по всичко личеше да е таванска стая. Не изтраяхъ и наново се смъкнахъ на пода, цѣлъ трене-ръщъ отъ студъ, а вѣеше отъ всѣкжде и леденитѣ струи ме пронизваха. Бѣше нощъ, мъчителна, ужасна.

При зори видѣхъ, че съмъ въ една страхотна мансарда. По стѣнитѣ имаше кървави следи и зловещи знаци на мъчения. Вглеждайки се по-внимателно, забелязахъ написано по стѣната до единъ жълтъ съ мовивъ нѣколко реда, които не бѣше успѣлъ да изтрие напълно желающия да ги заличи. Отъ нѣколко останали думи можахъ да схвана, че е вика на нѣкой българинъ, подложенъ на неби-вали мъчения.

Добруджанското село
работи и твори

На изтокъ отъ гр. Тутраканъ по крайбрѣжието на р. Дунавъ сж разположени селата: Български косуй, Сланчово, Долно-Рѣхово и Кадж-кѣой. Последното е разположено по долината на малката рѣчица Татаръ-Атмаджа, която тукъ се връзва дълбоко въ високото Тутраканско плато и образува живописни височини, обрасли съ хубави гъсти гори, изпълнени съ изобиленъ дивечъ. Представата за равна Добруджа тукъ се замѣня съ друга — за хубавъ и величественъ планински край. Едва ли другаде Дунавскиятъ брѣгъ е толкова красивъ и примамливъ, както тукъ. Предъ погледа на наблюдателя, при ясенъ слънчевъ денъ, се откриватъ далечни и възшебни гледки. Тукъ, именно великиятъ български ханъ Омуртагъ е строилъ нѣ-

отъ брѣга, където „Шумни“ бавно потъна, като голѣма частъ отъ екипажа му преплува до сушата, а другата бѣ спасена съ лодки. Последенъ напустна кораба си лейтенантъ. Той отнесе съ себе си кърмовото знаме, иконата на Св. Никола Чудотворецъ и мѣката си.

„Шумни“ остана самъ! Немоощенъ и заливанъ отъ свирѣлитѣ вълни, малкиятъ корабъ посрещна зората на новия денъ съ мрачните очертания на командната кула и строгия стожеръ, които се показваха надъ водата. Съ него не потъна въ студенитѣ прегръдки на бездната, нито единъ отъ смѣлитѣ моряци. Ала тѣ му изпратиха своя последенъ поздравъ отъ брѣга, тжжовни и горди, че се борѣха съ смъртта, за да спасятъ него, вмѣсто себе си.

ЧЕТИ И РАЗПРОСТРАНЯВАЙ
„ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“

Г-НЪ ХОПКИНСЪ
въ Лондонъ

Ню-Йоркъ, 6. (Ройтеръ) Съобщаватъ отъ Лондонъ, че г. Хопкинсъ, специалниятъ пратеникъ на С. Ш. е водилъ разговоръ съ м-ра на външнитѣ работи Идънъ.

Въ Лондонъ добре осведоменитѣ срѣди смѣтатъ, че г. Хопкинсъ билъ на прощално посещение при Идънъ.

ГОЛѢМИ МАНЕВРИ
НА АМЕРИКАНСКАТА
ФЛОТА

Хонолулу, 6. (Ройтеръ) Американската флота въ Тихия океанъ е излѣзла на открито море въ пълнитѣ си боеви състави, отъ бойни единици, отъ които само 10 били брѣвносци. Тя щѣла да предприеме голѣми маневри, за да изпита своята боева способностъ.

ГЪРЦИЯ ИМА НУЖДА
ОТЪ НОВИ САМОЛЕТИ

Берлинъ, 16. (ТА) Узнава се че С. Ш. сж предложили на Гърция да пренесатъ безплатно 30 лондонски самолета, като помощъ въ войната, обаче гръцкиятъ пълномощенъ министъръ заявилъ, че Гърция има нужда отъ нови самолети.

Родолюбие то на добруджанци

Онѣзи, които ни освободиха и опознаха, и онѣзи, които само чуа за нашата радостъ отъ освобождението, нека бѣдагъ утѣрени, че величественитѣ моменти при навлизането на българскитѣ войски, сж едно продължение на онова родолюбие, което горѣше въ сърдцата на всички синове на тази безкрайна равнина, и което се разпалваше въ толкова епични и пълни съпожертвувателностъ прояви.

Само преди две години румънскитѣ власти арестоваха въ Добричъ седемдесетъ ученици и младежи отъ 13 до 18 години възраст, бидейки обвинени въ противодържавна дейностъ.

Отъ направенитѣ щателни разследвания се установи, че тия деца сж основали една тайна организация годъ название „Василъ Левски“ чийто съзак-

лятически начала целѣха освобождението на Добруджа отъ румънското владичество. И не само сж писали грѣмки фразитѣзи горди синове на нашата земя, но сж пристѣпили и къмъ дѣло: тѣ сж се събирали, разисквали, репавали и работили.

Въ грѣхитѣ души на тия младежи искрѣше чистота и всеотдайна любовъ къмъ майка България, и тѣ не сж се по-двоумили да сложатъ подписитѣ си подъ протокола, който ги заклѣваше да работятъ за тѣй свидната на сърдцата ни свобода.

Днесъ идемъ да отидемъ за-служена честъ и възхваля на тия възторжени млади братя и да имъ кажемъ:

— Хвала ви, вие дадохте парцѣ примѣръ за истинско българско родолюбие!

ЖАДНИ ЗА ПРОСВѢТА

И КУЛТУРНИ ПРОЯВИ
И СЕЛЯНИТѢ ОТЪ ГИЙ-ОРМАНЪ...

На нѣколко километра отъ голѣмото крайбрѣжно село Шабла е разположено въ красива маика котловина чисто българското село Гий-Орманъ. . . (Докога, о Господи, ще носятъ на-шиятъ хубави села тѣзи чужди имена! . .)

Денътъ на освобождението ни ще остане като най-приказния споменъ, който ще вихри дупитѣ и на бѣднитѣ ни поколения. Следъ него гий-орманци не потънаха въ летаргия и само въ унесъ, а се засаха енергично и вдъхновено да набавятъ оно-ва, което черното робство имъ отнимаше толкова тежки години наредъ.

Младежътъ първа даде при-мѣръ за възродителна дейностъ Група младежи и жители сло-жиха основитѣ на читалище, ко-ето нарекоха „Христо Ботевъ“. Избра се настоятелство съ пред-седателъ Вълчанъ Петковъ, а душата на подетата просвѣти-

телна акция бѣше неуморниятъ студентъ отъ нашето село г. Борисъ Ж. Ивановъ, подпо-маганъ ревностно отъ братъ си Никола. Скоро читалището ни се сдоби съ книги и списания, то притежава и малък фондъ, който скоро ще се разрастне, за да може да се предприеме нѣщо по-сериозно.

Доказателство за обещаващи-тѣ перспективи въ селото ни даде по най-блѣскавъ начинъ утрото, уредено по починъ на споменатиятъ студентъ, на Богоявление, 19 т. м.

Това мило тържество бѣше открито съ националниятъ и този за Царя химни. Изпѣ се и пѣсенъта, която е тѣй скъпа за всички добруджански сѣрд-ца, — „Тихъ, бѣлъ Дунавъ се вълнува.“ Съ необикновенъ ус-пѣхъ се играха пиескитѣ: „Лев-ски предъ Сливненския бей“, последваха декламации и тър-жественнитѣ звуци на „Живѣе той, живѣе!“

Д-ръ Елена Марчева Димитрова

— И —

Д-ръ Иванъ Димитровъ Газурковъ
приематъ болни въ кабинета си на
ул. „25 септември“ № 15

— Добричъ —

98-3-3

ИВАНЪ Д. ЧЕРВЕНОВЪ & СИНЕ
КОЛОНИАЛЪ НА ЕДРО — ВАРНА—СОФИЯ

82-8-3

МОДНО АТЕЛИЕ ЗА МЕБЕЛИ
СТОЯНЪ Г. БАРЬМОВЪ

УЛ. ЦАРЬ БОРИСЪ № 75 — ДОБРИЧЪ

ЩЕ НАМѢРИТЕ ВИНАГИ НА СКЛАДЪ ГОТО-
ВИ МЕБЕЛИ: СПАЛНИ, ТРАПЕЗАРИИ,
САЛОНИ, ПРИЕМНИ И ДР.
СЖЩО, ПРИЕМА ПОРЪЧКИ НА ВСИЧКИ ВИ-
ДОВЕ МЕБЕЛИ. — РАБОТА ИЗЯЩ-
НА ПО ВКУСЪ
— ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ

64—

ДОБРИ, НАДЕЖДНИ ИЗГЛЕДИ

Душата ни е пълна с радост, като констатираме внушителния факт, че между преселниците и мѣстните жители от южна Добруджа не само не съществуват никакви напрежени отношения, но съ всички деня връзките на тия кръвни братя се затъгат все повече, стават все по-сърдечни, по-топли и по-близки.

Ние вече знаем множество случаи, които показват с каква братска любов мѣстните жители са приели своите нови съжители, как са ги улеснили при много обстоятелства, вземайки близко участие въ сегашната им участ. Стоици мѣстни селски стопани предложиха безплатно фураж и храни на нуждаещите им се бартя, а по настоящем често съ трепет слушаеме, най-вече от нашата селска младеж, предложения да им помогнат при пролетната посѣва.

Положението на много от здравитѣ, честни и тѣй скромни българи от северна Добруджа е наистина, доста тежко. Тѣ трѣбва да превъзмог-

натъ значителни трудности при окончателното си настаняване, а и презимуването им не е тѣй лесно. Българската държава прави неимоверни усилия да облекчи това трудно положение, тя е изразходвала стотици милиони и ще похарчи още много, защото всички наши държавници са въодушевени от най-добри чувства къмъ тѣзи славни люде.

Самъ любимиятъ ни Царъ се отъ близо интересува отъ участъта на тия нови предани Свои поданици.

Ето защо, ние имаме всичкото основание да увѣримъ братята северняци, че тѣхните болки са много близки до сърдцето на всѣки българинъ, най-вече отъ южна Добруджа и тѣ скоро ще бждатъ излѣкувани.

Тѣзи редове написахме по поводъ посещениято, което ни направи внушителната делегация, която оазис вечеръ посети редакцията ни. Добрите хора ни изслушаха съ голѣмъ интересъ и ние видѣхме съ какви пряснени лица ни стискаха горещо ръце при прощаването.

КРИМИНАЛНА ХРОНИКА

Заловенъ хитъръ измамникъ въ Добричъ Две жени откраднали единъ куфаръ и не могли да откриятъ, че съдържа 3 хиляди лева Заловенъ крадецъ на кокошки

Отъ известно време нѣкои граждани се оплакваша, че отъ двороветъ имъ изчезвали домашни птици.

Следъ редъ наблюдения полицията е заловила лицето Сали Хасанъ Махмудовъ, 39 год. отъ гр. Добричъ, който редовно е крадѣлъ кокошки и ги е продавалъ изъ града. Той е направилъ пълни самопризнания за кражбите извършени отъ него.

Завчера кметътъ на с. Чамурлий изпратилъ на гара Добричъ колетни пратки два куфара. Когато носачитѣ ги отнасяли въ магазинъ тѣ се заприказали съ две жени. Едната отъ тѣхъ — Янка Тодорова, заговорила съ носачитѣ, а другата на име Еленка Ил. Мочева, отъ с. Бочово-махла (якополско) успѣла въ това време незабелязано да задигне единия куфаръ.

Следъ като изчезнали двѣте непознати, носачитѣ се оплакали на полицията и семо следъ два часа двѣте дирени лица били заловени отъ полицейскитѣ органи и отведени въ полицията.

Отъ направеното дознание се установило, че откраднатиятъ куфаръ съдържа два заклани пуйки и скѣтани три хиляди лева. Крадѣлитѣ успѣли да продадатъ пуйкитѣ на единъ мѣстенъ ресторантъ, обаче по една случайност не могли да откриятъ въ куфара и третѣ хиляди лева.

Полицията намѣрила паритѣ вътре непокътнати. Следствието продължава.

Заловена е отъ полицията лицето Гочо Ивановъ Димитровъ, циганинъ гребенаръ, отъ с. Ковачевецъ, поповско, който заедно съ жена си успѣлъ да изнуди на нѣколко пѣти мѣстни търговци.

Той е замолвалъ да му размѣнятъ банкноти отъ 5,000 лв. презъ което време сръчно подвалъ на жена си, която стояла отзаде му, по известна сума отъ смѣняванитѣ пари и следъ повторно пребояване отъ него е „констатиранъ“ грѣшки въ броежето и се налагалъ да му

бжде добавена липсата.

Единъ пътъ обаче „триукътъ“ му не успѣлъ и той билъ заловенъ на мѣстопрестѣплението. Изнудвачътъ билъ предаденъ на полицейскитѣ власти които водятъ дознание.

ВЕСТИ

— Вчера изживѣхме въ редакцията нѣколко върховни моменти.

Една делегация отъ четирима отъ най-почтенитѣ жители въ нашия край се представи въ редакцията ни. Внушителниятъ видъ на тѣзи хора съ побѣдени коси нарастна още повече, когато ни заговориха.

Дошле са да ни наележатъ възможноститѣ, съ които разполага мѣстното население отъ южна Добруджа, за да бжде фактически отъ полза на новата българска властъ.

„Ние трѣбва да покажемъ на дѣло на освободителитѣ колко много имъ се радваме и колко много имъ се радваме и колко безирайно ги обичаме!“ ни заяви единъ отъ делегацията... и нека да се знае, че не говоримъ само отъ наше име — задъ насъ са всички добруджанци.

Въ делегацията вземаше участие и единъ старъ учителъ отъ града ни.

— Въ Добричъ се живо разисква въпроса за избиране на общограждански комитетъ който въ действителностъ да изразява волята нацѣлокупното националистическо и родолюбиво гражданство.

Ние смѣло можемъ да увѣримъ, че въ нашия градъ не може да се изтъкне като ръководно звено, освенъ родолюбива организация, защото добричлии са въодушевени само отъ любовъ къмъ скѣпата майка България!

— Въ София „Добруджански гласъ“ се продава въ следнитѣ будки: Братя Генони — ул. „Левски“ срещу Централната поща; Калинова — жгѣла на улицитѣ „Гурко“ и „Александъръ I“ и Груеви — жгѣла на

Румѣния трѣбвало да стане легионерска държава

Букурещъ, 6. (ТП) Адвокатътъ д-ръ Песеваль Кодряну, братъ на Корнелиу Кодряну, изпратилъ на генералъ Антонеску писмо, съ което го моли да изгради Румѣния въ истински легионерски духъ на своя братъ. Въ писмото той се обръща съ остри думи къмъ Хория Сима, когото нарича своенравенъ ковакъ. Въ него се казва още, че ако генералъ Антонеску проведе исканията и принципитѣ на Кодряну, той щѣлъ да има подкрепата на цѣла легионерска Румѣния.

Букурещъ, 6. (ТП) Драконовскитѣ мѣрки взети отъ генералъ Антонеску за потушаването на акциитѣ, които увреждатъ интереситѣ и съществуването на държавата, намиратъ въ Букурещкия печатъ голѣмъ отзвукъ. В-тъ „Сяра“ пише, че извънреднитѣ мѣрки показватъ непоколебима воля на генералъ Антонеску да осигури реда. Влизашата днесъ въ сила наредба-законъ не трѣбзъ да се схваща като заплаха, а като единъ истински позивъ къмъ национално съзнание.

Букурещъ, 6. (ТП) Съ наредба-законъ е създадена една мажоритарна комисия за ревизия на националнитѣ фондове за въоръжение, въ която влизатъ министъра на войната, министъра на стопанството и началникътъ на щаба.

улицитѣ „Князь Борисъ“ и „Дондуковъ“.

— Получихме новиятъ трудъ на младия и многообещаващъ нашъ ученъ г. д-ръ Конст. Хр. Стояновъ: „Отбранително и военное стопанство“.

Горещо препоръчваме тази много интересна и крайно съвременна книга на доцента при Висшето търг. у-ще отъ Варна.

— Въ връзка съ борбата срещу безработицата, Инспекцията на труда О. О. е отправила съобщения до всички началници на държавни, общински и обществени учреждения които служатъ съ наемни работници, че тѣ съгласно чл. 25 отъ Закона за настаняване на работнищитѣ и осигуряване срещу безработицата, следва да се обръщатъ къмъ Инспекцията на труда при назначаването на безработни.

Назначенията може да ставатъ само изъ между представитѣ отъ Инспекцията на труда безработни.

— Всички работодатели са длъжни до 10 т. м. да представятъ въ Инспекцията на труда за прегледъ и удобрене правилницитѣ за вътрешния редъ на предприятията.

Въ последнитѣ трѣбва да се посочи точно и ясно началото и края на работното време, което не може да бжде повече отъ осемъ часа дневно; непрекъснатата 36 ч. седмична почивка; отпускиятъ на работницитѣ, наказания, които се налагатъ въ случай на провинение и пр.

— Въ връзка съ многобройнитѣ запитвания, които постъпватъ въ Инспекцията на труда, последната съоб-

Строги мѣрки противъ смутителитѣ на реда въ Румѣния

Букурещъ, 6. (Радоръ) Генералъ Антонеску одобри една наредба-законъ, която има за целъ да затвърди вътрешния редъ и спокойствие на страната и предпази обществената сигурностъ отъ своеволия. Въ тази наредба-законъ са предвидени още по-голѣми наказания противъ смутителитѣ на държавния редъ. Най-тежкитѣ наказания предвиждатъ смъртъ а по лекитѣ принудителна работа и затворъ.

Въ връзка съ този законъ, генералъ Антонеску заявилъ, че държавния редъ и интереса на страната не му позволяватъ да остави държавата да бжде поставена на такива изпитания. За тази целъ той наредилъ за

въ бждеще да бждатъ внимани по-крути мѣрки срещу свентуални опити за бунтъ.

Ген. Антонеску предупредилъ учителитѣ и свещеницитѣ, че занапредъ имъ забранява да се мѣсятъ въ политическитѣ работи на страната. Тѣхното предназначение било да насаждатъ религиозно-възпитателни идеи у младежта, а не да я подготвятъ къмъ политически борби. Предупреждаватъ се всички ученици и студенти, че занапредъ имъ е забранено да изповѣдватъ каквито и да било идеологии отъ политически характеръ и тѣхната дейностъ трѣбва да се ограничи въ кръга на училищнитѣ занятия.

Поведението на Турция зависѣло отъ България

Турция се стремѣла да остане вънъ отъ военнитѣ сътресения и да запази своитѣ отношения съ балканскитѣ държави

Анкара 6. (АТ) Тукъ се очаква идването на турския пратеникъ отъ Берлинъ. Въ Анкара се вѣрва, че той ще се върне съ нови инструкции, които ще бждатъ основа за уреждането отношенията съ Германия.

Цариградскиятъ кореспондентъ на в-тъ „Политика“ пише: въ последно време въ Анкара се чувствувала известна атмосфера на политическо равновесие, поради последнитѣ събития а особено поради поведението на нѣкои държави, между които на първо мѣсто може да се изтъкне България.

Турция днесъ не воюва, но и не жѣлае война. Напротивъ, изтъква се, нейното до сегашно поведение потвърждава още повече убеждението, че тя се стреми да остане извънъ военнитѣ стълкновения и да запази нор-

мални и приятелски отношения съ всички балкански страни.

Добре осведоменитѣ турски срѣди смѣтатъ, че положението на Турция зависи до голѣма степенъ отъ поведението на България, за която непрекъснато се изказватъ вѣрвта, че ще отстрани всички усложнения. На края турския печатъ разглежда балканскитѣ въпроси и особено положението на България, като заключава, че Балканитѣ щѣли да останатъ извънъ военитѣ стълкновения.

Добричъ, търси секретаръ-клеркъ, предпочита се пенсионеръ.

104—3

ПРЕДАВАМЪ УРОЦИ ПО ПИАНО

Посещавамъ отдѣлни домове или у дома си
НИКОЛАЙ БАЙЧЕВЪ
ул. № 51—№ 3, Добричъ
(До Военния клубъ)

Фирмата „САПУНАРОВЪ & ИМАРЕТСКИ“ — ДОБРИЧЪ търси младо ПЪРГАВЪ МОМЧЕ за прислужникъ въ магазина

СПРАВКА МАГАЗИНА площадъ „Свобода“ № 1

89—3

Младежъ 22 год. шенъ завършилъ Куперативна школа, търси подходяща работа кантора, селска кооперация, магазинъ и др.

Справка редакцията на ЧЕТИ И РАЗПРОСТРАНЯВАНЕ „ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“